

ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ

Η ώρα είχε πάει δώδεκα προ πολλού. Ερημιά στο δρόμο. Μόνο μια ξανθιά πενηντάρα να γυρεύει τη χαμένη της νεότητα. Δυο όμορφα παιδάκια να νομίζουν πως διαβαίνουν τον παράδεισο. Ο Ελύτης και ο Σεφέρης αδίκως να αναζητούν μια ηλιαχτίδα φως μες τα σκοτάδια απ' τους όμορφους τους στίχους. Και τέλος δυο βουλωμένα στόματα να μην τολμούν να ταξιδέψουν. Που είν' η μαγεία του σήμερα, η ελπίδα του μετά; Και μέσα σ' όλο αυτό το Κολοσσαίο, βγήκα κι εγώ μια βόλτα για να κρυφτώ από την ανυπόφορη ρουτίνα! Μέσα στη μαύρη νύχτα περπατώ δίχως να σκέφτομαι, γιατί φοβάμαι πως αν σκεφτώ δε θα πιζήσω! Ποιον να πρωτοπροστατέψω; Τον πατέρα; Δερβέναγας στην όψη και στο βλέμμα μα τόσο άλλος ψυχικά! Την μητέρα; Ψύχραιμη κι αθάνατη όπως είναι, δεν χρειάζεται εμένα! Μα μήπως με χρειάζεται; Ή την Ηλέκτρα; Φοβισμένη από το τι υπάρχει γύρω της, μόνο εμένα έχει να την αγαπώ! Ποιον; Η ώρα είχε σημάνει τρεις προ πολλού. Κι εγώ συνέχιζα βαδίζοντας στην απορία και με τα μάτια μισόκλειστα –μισοανοιγμένα μη ξέροντας πως θα 'πρεπε να ζήσω. Σαν να κρατάω δύο όπλα μόνο με δύο σφαίρες, χωρίς να ξέρω ποιόν πρέπει να σκοτώσω για τη δυστυχία του κόσμου! Από την άλλη όμως, εγώ θα αλλάξω τον κόσμο ή μήπως τα δικά του δεδομένα; Ακούγοντας τους χτύπους της δικής μου της καρδιάς θα πράξω. Μα μήπως ξέρω πως χτυπά η καρδιά μου; Θα μάθω! Η ώρα είχε δείξει πέντε. Σιγά σιγά ξημέρωνε. Κοιτώντας το φεγγάρι που ήταν δυο μέρες πριν από την πανσέληνο να φεύγει και να έρχεται ο ήλιος, απογοητεύτηκα! Δεν ξέρω τον λόγο, μα – ναι – απογοητεύτηκα! Μα σκέφτηκα: άλλες δυο μέρες και θα το δω ολόκληρο! Μόνο δυο μέρες! Κοιτώντας το ρολόι μου έδειχνε πέντε παρά τέταρτο. Αργά ξημερώνει. Θα συνεχίσω είπα. Θα συνεχίσω μέχρι να ξημερώσει, που θα πάει! Και τότε κάποιος με ακούμπησε στον ώμο. Μάλλον η μητέρα μου ήταν ή ο πατέρας μου. Μπορεί και η Ηλέκτρα να 'τανε. Μου σιγοπιθύρισε στ' αυτί: κοιμήσου! Θα ξημερώσει, όντως αργά ξημερώνει. Κοίταξα γύρω μου. Είχαν χαθεί όλοι! Η πενηντάρα, τα παιδιά, ο Ελύτης, ο Σεφέρης..... όλοι!

Κοίταξα το ρολόι μου: πέντε και είκοσι! Κοιμήθηκα.....